

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului declarat de Instituția Publică „Agenția de Guvernare Electronică”,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Publică „Agenția de Guvernare Electronică” împotriva Inspectoratului Control Financiar de Stat, cu privire anularea parțială a actului administrativ - Prescripția nr. 25-03/01-347 din 8 aprilie 2025, precum și decizia adoptată în procedura prealabilă exprimată prin răspunsul nr. 25-12/491 din 21 mai 2025,

împotriva încheierii din 1 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3r-158/26
nr. PIGD 2-25088188-01-3r-18062026)*

Depunerea cererii de apel peste termenul prevăzut de art. 232 alin. (1) din Codul administrativ.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Centru – jud. I. Barbacaru
Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, A. Cașcaval, L. Bagrin

9 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Instituția Publică „Agenția de Guvernare Electronică”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ana Cucerescu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 20 iunie 2025, Instituția Publică „Agenția de Guvernare Electronică” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Control Financiar de Stat, solicitând:

- Anularea Prescripției Inspecției Financiare nr.25-03/01-347 din 08.04.2025 cu privire la lichidarea iregularităților constatate în rezultatul inspecției financiare efectuate la I.P. „Agenția de Guvernare Electronică”, în partea ce ține de:

2.1. constatarea „Inspectarea corectitudinii decontărilor cu personalul a stabilit că, contrar [...] art. 4 din Legea privind controlul financiar public intern nr.229/2010 și pct. 1 [...] și anexei nr. 3 din Hotărârea Guvernului cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară nr. 743/2002:

- ca urmare a aplicării nejustificate a coeficientului de complexitate în mărime de 1,7 (quantumul maximal admisibil fiind de 1,3), au fost stabilite supraplăți aferente retribuirii muncii în sumă totală de 2529,1 mii lei, de la care, suplimentar au fost suportate cheltuieli în sumă de 676,0 mii lei, pentru contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii;

2.2. cerința „V. întreprinderea măsurilor de rigoare în vederea recuperării supraplăților aferente retribuirii muncii în sumă de 2529,1 mii lei, cu corectarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă de 676,0 mii lei”.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 decembrie 2025, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ, înaintată de către Instituția Publică „Agenția de Guvernare Electronică” împotriva Inspectoratului Control Financiar de Stat, cu privire anularea parțială a actului administrativ - Prescripția nr. 25-03/01-347 din 8 aprilie 2025, precum și decizia adoptată în procedura prealabilă exprimată prin răspunsul nr. 25-12/491 din 21 mai 2025.

3. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 15 ianuarie 2026, Instituția Publică „Agenția de Guvernare Electronică” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 decembrie 2025.

4. Prin încheierea din 1 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru, a fost declarat inadmisibil apelul depus de Instituția Publică „Agenția de Guvernare Electronică”, împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 decembrie 2025, din motivul depunerii apelului după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) din Codul administrativ.

5. La 2 iunie 2026, Instituția Publică „Agenția de Guvernare Electronică” a depus recurs împotriva încheierii din 1 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii cu trimiterea cauzei pentru continuarea examinării apelului în fond (f. d. 179-182).

6. În motivarea recursului, recurenta a invocat că nu contestă datele de calendar reținute de instanța de apel (pronunțarea dispozitivului la 15 decembrie 2025 și înregistrarea apelului la 15 ianuarie 2026), ci contestă consecința juridică, declararea inadmisibilității pentru o depășire marginală, de o singură zi, dispusă printr-o aplicare excesiv formalistă a normelor procedurale.

7. Recurenta a menționat că, în speță, întregul termen de apel, cuprins între 16 decembrie 2025 și 14 ianuarie 2026, a curs și a expirat înainte ca hotărârea motivată să-i fie comunicată, aceasta fiind notificată abia la 12 martie 2026. Astfel, în tot acest interval, IP AGE nu a dispus de raționamentul instanței de fond și, prin urmare, nu putea formula o motivare riguroasă a căii de atac, situație generată de însuși circuitul documentelor instanței, fiind independent de voința apelantei.

8. În acest context, recurenta a susținut că, nu se pune problema redeschiderii unui proces finalizat, ci a unei depășiri de o singură zi, survenite înainte ca însăși motivarea hotărârii de fond să fie disponibilă. Recurentul a mai invocat miza patrimonială semnificativă a litigiului, care privește o prescripție referitoare la supraplăți în sumă de 2 529,1 mii lei și contribuții sociale în sumă de 676,0 mii lei, susținând că aplicarea mecanică a sancțiunii decăderii, fără ponderarea circumstanțelor obiective ale cauzei și a mizei acesteia, constituie o eroare de aplicare a legii și viciază legalitatea încheierii atacate.

9. Subsidiar, recurenta a invocat existența unui impediment obiectiv și independent de voința sa, care se opunea aplicării necondiționate a sancțiunii decăderii. Acesta a susținut că depășirea termenului cu o singură zi nu s-a datorat pasivității, dezinteresului sau relei-credințe, ci faptului că hotărârea motivată nu i-a fost comunicată pe parcursul întregului termen de apel, fiind recepționată abia la 12 martie 2026, circumstanță apreciată prin prisma art. 65 alin. (1) din Codul administrativ.

10. În continuare, recurenta a arătat că buna-credință și diligența sa rezultă din faptul că apelul a fost depus chiar în ziua imediat următoare expirării termenului, iar, după recepționarea hotărârii motivate, a fost formulată și depusă apelul motivat nr. 3004-266 din 6 aprilie 2026, conform exigenței art. 24 alin. (1) din Codul administrativ.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

11. Art. 24 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.”

12. Art. 63 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Calcularea termenelor în procedura administrativă se efectuează în conformitate cu prevederile art. 383-390 din Codul civil.”

13. Art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrative prevede că:

„Dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise”.

14. Art. 191 alin. (5) lit. b) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

15. Art. 232 alin. (1) din Codul administrativ:

„Apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanței de apel.”

16. Art. 236 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ:

„Instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1)”

17. Art. 241 alin. (1) din Codul administrativ:

„Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.”

18. Art. 242 din Codul administrativ:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.”

19. Art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ:

„Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.”

20. Art. 385 din Codul civil:

(1) Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, atunci ziua survenirii evenimentului sau momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

(2) Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen. Regula se extinde și asupra zilei de naștere la calcularea vârstei.

21. Art. 116 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

„Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

22. Cu referire la termenul de depunere a recursului se reține că, Curtea de Apel Centru a adoptat încheierea contestată la 1 aprilie 2026, fiind notificată Instituției Publice „Agenția de Guvernare Electronică” la 19 mai 2026, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar. (f.d. 174)

23. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că Instituția Publică „Agenția de Guvernare Electronică” declarând recursul la 2 iunie 2026 (f.d. 179-182), s-a conformat prevederilor legale și a respectat termenul instituit de legislator la art. 242 din Codul administrativ, pentru demararea căii de atac în ordine de recurs.

24. Studiind materialele dosarului, precum și argumentele recurentului invocate în cererea de recurs, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins din următoarele considerente.

25. Din interpretarea corectă a prevederilor legale enunțate, instanța de recurs notează că, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-

un anumit cadru, prestabilit de legislator, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

26. Din materialele cauzei rezultă că, prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 decembrie 2025, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ, înaintată de către Instituția Publică „Agenția de Guvernare Electronică” împotriva Inspectoratului Control Financiar de Stat, cu privire anularea parțială a actului administrativ - Prescripția nr. 25-03/01-347 din 8 aprilie 2025, precum și decizia adoptată în procedura prealabilă exprimată prin răspunsul nr. 25-12/491 din 21 mai 2025.

27. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 15 ianuarie 2026, Instituția Publică „Agenția de Guvernare Electronică” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 decembrie 2025.

28. Prin încheierea din 1 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru, a fost declarat inadmisibil apelul depus de Instituția Publică „Agenția de Guvernare Electronică”, împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 decembrie 2025, din motivul depunerii apelului după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) din Codul administrativ.

29. Instituția Publică „Agenția de Guvernare Electronică” a criticat soluția instanței de apel, susținând că declararea inadmisibilă a apelului pentru depășirea cu o singură zi a termenului legal reprezintă o aplicare excesiv de formalistă a normelor procedurale, în condițiile în care, pe parcursul întregului termen de apel, hotărârea motivată nu i-a fost comunicată, aceasta fiind recepționată abia la 12 martie 2026. Recurenta a invocat că depășirea termenului nu a fost determinată de pasivitatea sau reaua sa-credință, iar ulterior recepționării hotărârii motivate a depus apelul motivat, astfel încât sancționarea sa pentru o întârziere de o singură zi ar fi disproporționată și contrară dreptului de acces la instanță.

30. Efectuând controlul judiciar al încheierii din 1 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru, instanța de recurs a constatat că aceasta a fost emisă în concordanță cu normele de drept procedural, or, în corespundere cu art. 236 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ apelul se declară inadmisibil în special când apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1).

31. Completul de judecată evidențiază că articolul 232 alin. (1) din Codul administrativ prevede expres că apelul se depune în termen de 30 de zile *de la pronunțarea dispozitivului hotărârii*, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

32. În acest context, instanța de recurs subliniază că importanța termenelor procedurale este dictată de faptul că ele determină regimul temporar optimal pentru realizarea justiției, pe de o parte, mobilizează cercetarea cauzei, pe de altă parte contracarează urgentarea nejustificată a realizării drepturilor și obligațiilor procesuale, reprezentând instrumentul prevenirii uzării de către participanții la proces cu rea-credință de drepturile lor procedurale. Prin urmare, neexecutarea dispozițiilor normelor de drept material determină aplicarea sancțiunilor procedurale, cu survenirea efectelor negative.

33. Instanța de recurs menționează că termenul de procedură instituit de legislator este prevăzut de o normă imperativă și trebuie executat întocmai. Deci, art. 232 alin. (1) din Codul administrativ prevede că începutul curgerii termenului de depunere a apelului este determinat doar de un singur eveniment – data pronunțării dispozitivului hotărârii.

34. Coroborând prevederile art. 63 alin. (1) din Codul administrativ cu art. 385 alin. (1) din Codul civil, se constată că, în condițiile speței, începutul curgerii termenului de depunere a apelului este ziua imediat următoare datei calendaristice a pronunțării dispozitivului hotărârii, respectiv 16 decembrie 2025, iar ultima zi a termenului de 30 de zile a fost 14 ianuarie 2026, ora 24:00. Prin urmare, apelul declarat după expirarea acestui termen este tardiv, iar instanța de apel a procedat corect constatând inadmisibilitatea acestuia în temeiul art. 236 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ.

35. Instanța de recurs relevă că, în speță, hotărârea primei instanțe a fost contestată cu apel de Instituția Publică „Agenția de Guvernare Electronică” la data de 15 ianuarie 2026 prin depunerea, prin intermediul cancelariei instanței de fond, a apelului în temeiul art. 232 alin. (1) Cod administrativ (f.d. 91-93), astfel, peste termenul legal admis de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii primei instanțe.

36. Prin urmare, contrar susținerilor recurente, instanța de apel nu a aplicat în mod arbitrar sau excesiv formalist dispozițiile art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, ci a dat efect unei reguli procedurale clare, instituite de legislator și aplicabile nemijlocit situației constatate în cauză. Faptul că depășirea termenului a

fost de o singură zi nu schimbă natura juridică a actului procedural, acesta fiind efectuat după expirarea termenului legal.

37. Completul de judecată nu poate reține nici argumentul potrivit căruia necomunicarea hotărârii motivate pe parcursul termenului de apel ar constitui, prin ea însăși, un impediment obiectiv în sensul art. 65 alin. (1) din Codul administrativ. Această normă trebuie coroborată cu art. 232 alin. (1) din același cod, care leagă momentul de început al termenului de pronunțarea dispozitivului, iar nu de comunicarea hotărârii motivate.

38. Or, declararea apelului nu presupune, în mod necesar, prezentarea în aceeași zi a unei motivări exhaustive a criticilor formulate împotriva hotărârii. Împrejurarea că hotărârea motivată nu fusese comunicată până la expirarea termenului putea avea relevanță pentru conținutul și fundamentarea apelului, însă nu suspendă și nici nu prelungește de drept termenul stabilit de art. 232 alin. (1) din Codul administrativ.

39. Totodată, în situația în care recurenta considera că necomunicarea hotărârii motivate a constituit un impediment independent de voința sa, acesta avea la dispoziție mecanismul prevăzut de art. 65 din Codul administrativ. Norma citată permite repunerea în termen atunci când persoana, din motive independente de voința sa, nu a putut respecta termenul legal, cu condiția formulării unei cereri în acest sens și prezentării probelor care confirmă impedimentul invocat.

40. Prin urmare, simpla invocare ulterioară a faptului că hotărârea motivată a fost recepționată la 12 martie 2026 nu poate substitui cererea de repunere în termen și analiza condițiilor prevăzute de art. 65 din Codul administrativ. În lipsa valorificării acestui mecanism procedural, instanța de apel nu era investită cu examinarea unor motive care ar fi putut justifica înlăturarea efectelor expirării termenului de apel.

41. Mai mult, împrejurarea că, ulterior recepționării hotărârii motivate, recurenta a depus apelul motivat la 6 aprilie 2026 nu poate conduce la concluzia că termenul prevăzut de art. 232 alin. (1) a fost respectat. Dimpotrivă, această conduită confirmă că partea a cunoscut și a exercitat efectiv calea de atac, însă ulterior expirării termenului legal, fără ca anterior să fi solicitat repunerea în termen. Or, admiterea spre examinare a unui apel tardiv poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

42. În ceea ce privește invocarea principiului bunei-credințe, prevăzut de art. 24 alin. (1) din Codul administrativ, Completul de judecată reține că respectarea termenelor procedurale constituie, la rândul său, o expresie a disciplinei procesuale și a bunei administrări a justiției. Buna-credință a participantului la proces nu înlătură obligația respectării termenului legal și nici nu conferă instanței prerogativa de a considera termenul respectat în pofida expirării sale.

43. Nici caracterul redus al întârzierii nu poate conduce, prin el însuși, la o altă concluzie. Termenul procedural are un moment cert de expirare, iar diferența dintre exercitarea dreptului în ultima zi a termenului și exercitarea acestuia în ziua următoare este una juridic relevantă. În caz contrar, caracterul obligatoriu al termenului stabilit de lege ar fi lipsit de efect, iar momentul final pentru exercitarea căii de atac ar deveni incert.

44. Exercitarea unui drept procedural de către titularul său are loc în cadrul și în condițiile stabilite de lege, cu respectarea exigențelor procedurale instituite de legislator, inclusiv a termenelor în care acesta poate fi exercitat. Expirarea termenului procedural atrage, de regulă, decăderea din dreptul de a efectua actul procedural, cu excepția situațiilor în care legea prevede posibilitatea repunerii în termen sau o altă modalitate de remediere a nerespectării acestuia.

45. Completul de judecată nu ignoră jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia aplicarea normelor procedurale referitoare la termene trebuie să păstreze un just echilibru între, pe de o parte, necesitatea asigurării bunei administrări a justiției și securității raporturilor juridice și, pe de altă parte, dreptul de acces la instanță garantat de art. 6 § 1 din Convenție.

46. Totodată, Curtea Europeană a statuat că dreptul de acces la instanță nu este absolut și poate fi supus unor limitări permise implicit, în special în ceea ce privește condițiile de admisibilitate a unui apel. Cu toate acestea, aceste limitări nu trebuie să restricționeze exercitarea dreptului într-un mod sau într-o asemenea măsură încât să îi fie afectată însăși esența. Acestea trebuie să urmărească un scop legitim și trebuie să existe un grad rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit a fi atins (cauza *Peretyaka și Sheremetyev c. Ukraine*, cererile nr. 17160/06 și 35548/06, hotărârea din 21 decembrie 2010, §§ 33–34).

47. În acest sens, jurisprudența Curții Europene nu poate fi interpretată în sensul că orice depășire a unui termen procedural, indiferent de circumstanțele concrete și de existența unor mecanisme interne pentru remedierea omisiunii, impune instanței să înlăture sancțiunea prevăzută de lege. Dimpotrivă, urmează a

fi apreciate natura regulii procedurale, previzibilitatea acesteia, conduita părții și existența unor mijloace efective prin care aceasta putea solicita remedierea consecințelor omisiunii.

48. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauza *Van Harn c. Germania*, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

49. În prezenta cauză, termenul de apel prevăzut la art. 232 alin. (1) din Codul administrativ este formulat în mod clar și previzibil, momentul de la care acesta începe să curgă fiind legat expres de pronunțarea dispozitivului. Recurenta a cunoscut data pronunțării hotărârii, iar apelul a fost depus la 15 ianuarie 2026, deși termenul expirase la 14 ianuarie 2026.

50. Prin urmare, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că încheierea din 1 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de recurentă nu sunt de natură să determine casarea acesteia.

51. Ținând cont de cele expuse și în conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de Instituția Publică „Agenția de Guvernare Electronică” împotriva încheierii din 1 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu